

NGB artikel 2

1 de schepping als boek

2 de Bijbel als boek

3 de Bijbel als bril

Gemeente,

Met Guido de Bres, met de kerk der eeuwen, beleden wij het mee. In artikel 1. Dat de HEERE de enige, de grote, de goede God is. Tot onze aanbidding, vernedering en verwondering. Nou zou ik u en jullie kunnen vragen: hoe weet je dat? Hoe weet je dat God de enige, de grote, de goede God is? Dan denk ik en hoop ik, dat u daar allemaal één en hetzelfde antwoord op geeft: uit de Bijbel. Hetzij rechtstreeks door de Bijbel te lezen, hetzij als je jong bent doordat je anderen hoort vertellen wat er in de Bijbel staat.

Misschien een beetje tot onze verrassing noemt de NGB niet één, maar twee dingen. Artikel twee begint: wij kennen God, als de enige, de grote, de goede God, door twee middelen. En dan wordt de Bijbel ook genoemd, maar eerst wordt iets anders genoemd: de schepping, onderhouding, regering van de wereld. Dat is alles bij elkaar een mooi boek, waarin je lezen kunt: God is groot, God is goed.

1 de schepping als boek

Lees maar mee: de trek van dieren, de vogeltrek, de schildpaddentrek. Ze weten precies waar ze heen moeten, tienduizenden kilometers ver, maar ze vinden de weg. De vleermuis, die in donker met sonarklanken zijn weg vindt en nergens tegenaan vliegt.

De mens, elk orgaan apart is een kunstwerk. Neem onze ogen. Het netvlies van ons oog heeft 7 miljoen kegeltjes en 120 miljoen staafjes. Die elke seconde miljoenen seintjes zenden naar onze hersenen. Zo zien we. Onze dna structuur. Die nu ontrafeld wordt door wetenschappers. Wonderlijk gemaakt.

Kijk eens naar de macrokosmos, het heelal: één lichtjaar is 9000 miljard kilometer en er zijn sterrenstelsels die miljarden lichtjaren van ons vandaan staan. Onze aarde past 1,3 miljoen keer in de zon en de zon is maar een hele kleine ster onder de miljoenen andere sterren van ons sterrenstelsel en er zijn miljarden sterrenstelsels.

En de microkosmos. Van quarks en leptonen. In doorsnee 10 tot de macht -20° meter, zo klein.

Lees maar verder mee in dat prachtige boek: de onderhouding van de wereld. God zorgt dat de wereld bestaat door allerlei natuurwetten. De natuurkunde probeert eruit te halen wat God erin gelegd heeft: formules van Planck, Newton, Einstein.

De biologie ontdekt voedselketens. Waardoor plant en dier elkaar

in leven houden. Op elkaar aangelegd, op elkaar afgestemd.

God zorgt voor regen, droogte, wind, zon, wolken. Zo wordt de aarde vruchtbaar. We kunnen het nauwelijks 3 of 5 dagen voorspellen. Maar niemand kan het beïnvloeden of tegenhouden. Denk eens aan het onweer. In de bliksemflits is het 30.000 gaden, snelheid 60.000 km per sec, 100 miljoen volt aan spanning staat erop.

Lees maar mee in de regering van de wereld. Gods vinger schrijft de geschiedenis. De wisseling van machthebbers. Napoleon, Stalin, Hitler, Saddam Hoessein, waar zijn ze, wat is er over van hun rijk? Ingestort. God schrijft de geschiedenis.

De geschiedenis van Zijn volk Israel. Dat volk dat nog steeds bestaat en een staat heeft gekregen in het Midden Oosten.

De geschiedenis van de kerk. Zo belaagd, vervolgd en toch niet uitgeroeid, toch nog steeds op aarde. Waar vervolging het krachtigst groeit de kerk het sterkst.

Gods hand heeft een prachtig boek geschreven. Prachtige letters. Waarmee God schrijft: Ik ben groot, machtig, goed en wijs. Ieder mens heeft dit boek. Je hoeft maar om je heen te kijken en je ziet het. Alleen, met dit boek als enige komt niemand tot kennis van God. Als iemand alleen dit boek heeft dan komt hij tot evolutietheorie, of hij gaat een boom aanbidden. In de oerwouden van Afrika is niemand die voordat de zending er komt tot kennis komt van God, de HEERE.

En nou komt het punt dat heel belangrijk is. Dan zijn wij geneigd te zeggen: ja logisch toch. Logisch dat iemand zonder Bijbel God niet echt leert kennen, de Heere Jezus niet leert kennen. Als iemand nooit de kans heeft gehad om Jezus aan te nemen, dan kan hij het toch niet helpen dat hij God niet kent. En bovendien: is het niet zo, dat dat boek van de schepping, onderhouding en regering van de wereld ook geweldige vlekken in zitten. Daar heb je een bladzijde, maar een enorme vlek erop. De bladzijde van de schepping: Wreedheden in de natuur. Een vogel die een wormpje op een tak spietst zodat hij in leven blijft en het vlees vers blijft. Maar pijn dat die worm lijdt dagenlang.

Op de bladzijde van de onderhouding: hoeveel natuurrampen, aardbevingen, hongersnoden, tsuanami's zijn er niet?

Op de bladzijde van de regering: Auschwitz, volkerenmoorden, genocides. Onschuldige burgers worden gedood en de daders leven frank en vrij in luxe.

Toch niet zo vreemd dat mensen dan niet tot geloof in God komen

als goede, barmhartige, liefdevolle God? Kunnen mensen daar wat aan doen dan?

Maar artikel 2 haalt Romeinen 1 aan vers 20. De dingen van de schepping, onderhouding en regering van de wereld zijn genoeg om de mensen te overtuigen en alle onschuld te benemen. God rekent het mensen wel aan dat zij er niet door tot kennen van Hem komen. God stelt hen daarom schuldig.

Want in het paradijs was dat wel genoeg. In het paradijs zag Adam in elke plant de hand van de Heere. In elk dier. Hij kende God aan de wind des daags. En wij hebben God afgezworen. Wij hebben ervoor gezorgd in de zondeval dat er zoveel vlekken in dat boek zijn gekomen. Wij hebben ervoor gezorgd dat wij aan de schepping niet genoeg meer hebben om God te kennen. Wij hebben ervoor gezorgd dat onze ogen verduisterd zijn. Dus het boek is bevekt geraakt en onze ogen zijn verblind geworden. Daarom kunnen wij dat boek niet meer lezen. Daarom is dat boek zo bevekt. Daarom hebben wij meer nodig: hebben wij redding nodig, verlossing.

Maar God stelt mensen wel schuldig. Misschien kun je het zo vergelijken. Jij hebt morgen tentamen. Maar vanavond maak je jezelf dronken tot diep in de nacht. En morgenochtend sleep je je naar school en krijg je je tentamen uitgereikt. Maar je hebt een kater en bent misselijk en duizelig en je valt in slaap boven je toets. Je zakt. Of kun je zeggen? Ik kon niet want ik was dronken. Ik vind dat toch alles goed gerekend moet worden. Nee, natuurlijk niet. het ligt er niet aan dat die toets zo moeilijk was, maar aan jou. Niet te verontschuldigen. Aan God ligt het niet dat dat boek van schepping, onderhouding en regering zo ontsierd is door zwarte vlekken, aan Hem ligt het niet dat onze ogen zo verblind zijn geworden, aan Hem ligt het niet dat wij verlossing en redding nodig hebben, dat wij meer nodig hebben dan de schepping ons bieden kan. En daarom is niemand te verontschuldigen. Zo zondig zijn wij. Wij (her) kennen onze Schepper en Onderhouder niet. Als een mens met het boek van Gods vinger om zich heen zondigt, tegen zijn geweten ingaat, God niet kent en eert. Ook mensen die nooit het Evangelie hebben gehoord staan schuldig. God is ook niet verplicht hen redding aan te bieden. Zoals een rechter niet verplicht is om een gevangene een keer amnestie aan te bieden. Wat zal er gebeuren met al die mensen? God is niet verplicht, zij zijn niet te verontschuldigen, zijn liggen onder het oordeel.

Spurgeon zegt ergens: sommige mensen huiveren ervan wat God zal doen met hen die nooit Gods Woord geweten hebben en zo zullen sterven. Maar, zegt hij dan, weet je waar ik nog meer van huiver: wat zal God met mensen doen die Gods Woord wel geweten hebben, maar er die anderen nooit over verteld hebben....? Er niets aan gedaan hebben om die

anderen ermee bekend te maken? Is er iets waar je je meer druk om zou moeten maken dan hierom: dat mensen Gods Woord zullen gaan horen, kunnen lezen? Iets waar ik meer gebed, tijd, geld voor over zou moeten hebben dan daarvoor? Wat doen wij om zoveel mensen die nog geen Bijbel hebben in hun taal het Evangelie bekend te maken?

2 de Bijbel als boek

Maar nu heeft God in Zijn grondeloze barmhartigheid ons nog een Boek gegeven. Heeft Hij niet alleen de werken van Zijn handen ons gegeven, maar ook de stem van Zijn mond. In de Bijbel. Waarin Hij ons openbaart dat Hij God in Jezus Christus is. Vol van liefde en barmhartigheid. Genegen om zondaren te redden. Om zondaren de ogen te openen voor zichzelf, voor God en voor de Heere Jezus. Daartoe was God niet verplicht. Want stel dat je € 10,-- krijgt van je moeder om boodschappen mee te doen. Maar jij besteed die € 10,-- om een mes te kopen en een auto te bewerken. Schade € 2000,--. Dan hoeft je moeder niet te zeggen: o, dan geef ik je nu wel € 2000,--. Je hebt meer nodig, dus dat geef ik je wel. Maar de HEERE deed dat wel. We hebben door eigen schuld aan de schepping niet meer genoeg, maar God geeft wat we meer nodig hebben. De Bijbel. Zodat wij kunnen weten wat nodig is om zalig te worden. En dat Boek heeft Hij ons gegeven.

De Bijbel is een boek waarin God Zich volkomener bekend maakt. Waarin je andere, nieuwe dingen leest. Volkomener, wat je niet in de schepping vind, vind je in de Bijbel. En nergens anders. Want kijk, van onszelf denken wij ook wel over God. En dan denken wij langs twee lijnen. Of we denken: je moet God tevreden zien te stellen. God is rechtvaardig. Als je iets misdoet, toch proberen daarna beter je best te doen. De één neemt dat zwaar, de ander licht, maar je leeft in een soort handel met God. Om goed te maken wat je misdaan hebt. Of je denkt nog weer anders: eigenlijk zou ik niet weten wat God op mij tegen moest hebben. Ik zou daarentegen wel eens van God willen weten of Hij wel recht is. God is toch liefde, nou dan.... Hij moet me maar eens uitleggen waarom zoveel ellende in de wereld is, waarom ik zoveel ergs moet meemaken. Hij moet mij verantwoording afleggen.

Maar als het Boek der boeken opengaat dan blijkt: God is zo rechtvaardig dat Hij de zonde niet door de vingers ziet. En overal zonde in ziet. Zo rechtvaardig is God dat Hij zelfs Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft, maar gestraft. En God is zo liefde dat Hij juist Zijn Eigen Zoon gestraft heeft. Hem gegeven heeft. Onschuldig voor schuldigen. Zo rechtvaardig is Hij. Zo genadig is Hij. Dat Hij zondaren aanneemt in Christus tot Zijn kinderen. Dat Hij om Christus wil mijn genadige Vader

is. Dan gaat al mijn denken over God eraan. Wat ik over Gods rechtvaardigheid dacht en voelde, en wat ik over Gods liefde dacht en vond, dat smelt en verpulvert. Wat ik denk over God is zo ernaast, mijn gevoel is zo bedorven. Ik leer bidden: HEERE, wil Uw Woord laten inwerken op mij gevoel. Dat ik U ken in uw rechtvaardigheid en liefde zoals U in Christus openbaart. Tot Uw eer en tot mijn zaligheid. Staat er aan het eind. Niet tot mijn nieuwsgierigheid en antwoord op alle vragen. Maar tot Gods eer en mijn zaligheid.

Daardoor kennen wij Hem. Kennen, dat is liefhebben. Liefhebben is naar Hem verlangen. Hem verlangen te dienen. Met Hem omgaan. Daarin je leven, je vreugde vinden. Dat de mens zijn God kennen zou. Kennen en beminnen, beminnen en dienen, dienen en naar Hem verlangen, naar Hem verlangen en Hem verheerlijken. Hem kennen is verlangen Hem dieper te leren kennen. Dieper in Zijn liefde, Zijn trouw, Zijn welbehagen, Zijn offer, Zijn genade, Zijn wil, Zijn inzettingen, Zijn heiligheid, Zijn wezen.

Nu ken ik ten dele maar eens zal ik ten volle kennen gelijk ook ik van God gekend ben. Ja, dat is: wij kennen God. Je mist wat als je Hem niet kent! Wel een Bijbel hebt, maar God niet kent! Je mist je doel, je vreugde, je vrede, je bestemming, je zaligheid, je redding, je verlossing, dan ben je nog onder het oordeel op weg naar het eeuwige verderf.

Daartoe geeft God ons de Bijbel. Hier in de kerk. Ons wel, maar lang niet iedereen. Hele volken en stammen hebben het niet. En vele eeuwen geleden hadden onze voorouders die hier woonden het ook niet. Als ik daar of toen geleefd had, zou ik God ook niet kennen. En ik zou ook Bhoedda volgen als ik in Bhutan leefde, ik zou ook Wodan dienen als ik 1500 jaar geleden hier gewoond had. Wij zondigen ook tegen ons geweten in ons leven door. Wij bewijzen onze afval van God.

God is altijd recht als Hij zondaren buitenlaat, en veroordeelt. Dat gaat diep gemeente, heel diep. God niet kennen is schuld. Die verdoemelijk maakt voor God. En God is niet verplicht om genade aan te bieden. Een misdadiger kan geen eis tot amnestie doen, want dat is nooit verplicht om amnestie af te kondigen. Dat gaat heel diep: God is recht als Hij al die mensen die er nooit van hoorden voor eeuwig veroordeelt. En daar had ik ook bij kunnen zijn.... O HEERE, dat U mij de openbaring van de Bijbel geeft. Dat ik gedoopt ben, christelijk opgevoed. Wat een voorrecht, onverdiend, onverklaarbaar. Dan mag je ook bidden: Heere, leer mij U kennen. Want de Bijbel is getuigenis dat U mijn behoud zoekt.

3 de Bijbel als bril

Want in de Bijbel geeft God Zich anders te kennen dan in de schepping. Volkomener. Zo ook duidelijker. Je zou kunnen vergelijken dan de Bijbel met een bril. Als je door een bril kijkt zie je geen andere dingen, maar je ziet dezelfde dingen duidelijker. De Bijbel is als een bril om mee te kijken naar de schepping, de onderhouding en regering. En daar moeten wij zeker naar kijken. De schepping is er niet voor niets. God geeft ons dat boek. En het is niet netjes om een boek dat je krijgt dicht te laten. Als je oma twee weken later komt en vraagt: en, vond je het mooi, dat je dan moet zeggen, eh, eh, nou eigenlijk ben ik er nog niet in begonnen. Dat boek mogen wij niet ongelezen laten. De wonderen der natuur, liever zeg ik, schepping mogen wij niet dichtlaten.

En het boek van de onderhouding. Van natuurwetten, wetmatigheden in de schepping, voedselketens in de biologie, weersverschijnselen die niemand tegen kan houden.

En de geschiedenis. Lees de geschiedenis van het volk Israel en van de kerk. Laat dat boek niet dicht.

En door de bril van de Bijbel zie je wat men soms bij een schilderij ontdekt: dat er later krassen en lelijke kleuren overheengezet zijn. Maar oorspronkelijk was het gaaf en schoon. Dan kunnen ze nog herkennen: het is een Rembrandt. Al zitten er krassen op, het is het werk van de grote meester. Kijk, al zitten er krassen op, vlekken op, het is het werk van de grote Meester. Wat is God, mijn God, machtig. Groot van kracht. In de schepping, in weersverschijnselen. Wat is God wijs, in de schepping, in de regering van de wereld. Wat is God goed, in de kerkgeschiedenis, in de onderhouding van de wereld. Wat is God machtig, wijs en goed. Als ik dan in de schepping, de dierentrek, de mens, het heelal en de moleculen, het onweer zie Gods grootheid, macht en wijsheid, dan leer ik God kennen als mijn Vader Die zo wijs en sterk is. Om mij als Zijn kind te beschermen en te bereiden voor de hemel is Hij wijs en sterk genoeg. Zo wijs, Hij weet altijd raad. Zo sterk, Hij bewaart me altijd. Als het onweert mag ik denken: zo sterk is mijn Vader. Wie zal Hem mij ontfutselen? Wat heerlijk om God met je te hebben. Deze God. Waarom zou je dan nog vrezen? Dan nog kleingelovig zijn en denken dat er geen uitkomst is. Dat is toch ongepast en ongehoord. Hij is zo wijs, Hij heeft altijd raad. Hij is zo machtig, Hij maakt altijd mogelijkheden.

Wat ben ik klein, zwak, en zonder inzicht. Hoe zou ik tegen God me verzetten? Hoe zou ik denken dat ik het beter weet dan Hij? Wat denk ik vaak groot van mezelf, wat denk ik vaak wijs van mezelf. Wat is dat

dwaas en ongepast.

Wat is het vreselijk om deze God tegen te hebben. Zal een mier gaan vechten tegen een olifant? Zal een mens vechten tegen God? Zal een mens tegen God zich verheffen en zich gerust voelen. O wat dwaas. De God van het onweer zou ik tegen Hem opkunnen?

En toch, er kan zoveel overblijven dat aanvecht. Schaduwkanten. Pijn en lijden. In de onderhouding van de wereld. In mijn eigen leven. Dat kan zo aanvechten en brengen aan de rand van het ongelooft en de vertwijfeling. Het geloof in Gods macht, wijsheid en goedheid komen zo onder druk te staan. Denk aan Asaf in Psalm 73.

Is God wel machtig, maar waarom deed Hij toen en toen niets? Is God wel wijs, want om een moordenaar lang leven te geven en een zendeling te laten vermoorden is dat wijs? Is God wel goed? Want als je ziet wat er allemaal gebeurt, en als je voelt wat je meemaakt.

En als ik dan zou naar de schepping en onderhouding en regering kijk, dan zie ik het zo anders. Als ik dan de onderhouding van de wereld zie, dan denk ik: zoveel mensen, 6 miljard. Die laten we zeggen 2 keer per uur zondigen. Van de 16 uur per dag dat ze wakker zijn. En dat alle 365 dagen in een jaar. God wordt 6 miljard keer 365 keer 16 keer 2 maal per jaar op zijn hart getrapt. En dat al zoveel eeuwen door. Als ik God was, onderhield ik die wereld allang niet meer, verdelgd, weggeworpen en ik zou hem niet meer dulden of willen aanzien. Wat is mijn Vader goed, wat een wonder dat Hij onderhoudt. Elke goede gave aan welk mens dan ook: wat een wonder dat er goede gaven voor slechte mensen zijn. En ik...?

Als ik dan de regering van de wereld bezie dan zie ik die door de bril van de Bijbel. Dat ik mijn God als goed en recht. Dat is Hij. Dat bewees Hij in Christus. En zo kijk ik naar de regering van de wereld. Niet andersom. Dat k eerst naar de wereld kijk en dan probeer ik daar zo over te denken dat ik uiteindelijk zeg, nou ja, ik zie er toch wel wat goedheid en billijkheid in, dus God zal goed en recht zijn. Nee, God is goed en recht. En van daaruit kijk ik naar de regering van de wereld. En ik zie er Gods gerichten in. Die waarschuwen. Die wegroepen van de eeuwige straf. De schalen, de bazuinen, de engelen, van Zijn toorn uit het boek Openbaringen. God is recht.

En door de bril van de Schrift weet ik waar het mij nog een wirwar lijkt van draden. Waar het mij met Prediker zo onrechtvaardig lijkt. Het kwaad treft de vromen en het goede de misdadigers. Daar weet ik door de bril van de Schrift: God trekt dat eens recht. Mijn Vader zal recht doen. Hij zal orde op zaken stellen. Als Hij wederkomt dan zal alles glanzen van

Zijn goedheid en recht. In de hemel, op de aarde en in de hel. Geen vragen meer, geen gevoel van onrecht, alles rechtgezet.

Daar gaat het heen, weet ik uit de Bijbel. Door de bril van de bijbel zie ik: de schepping zucht erom als in barensood. De onderhouding is erop gericht, de regering gaat erheen. Daar loopt het op uit. Dat alles blijken zal recht en goed te zijn van God. zo ken ik Hem, zo zal ik Hem zien. Wij verwachten een nieuwe hemel en nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. De schepping zucht, de Geest zucht, en ik.....?

Amen.